

den ene side og hensynet til opbygning og udvikling af faglige miljøer på den anden side.

Samtidig finder vi, at lovforslaget lægger op til nye, spændende muligheder i samspil med specialtilbuddene og de generelle uddannelses-tilbud, som jo udbydes i kommunerne i form af folkeskolen.

Venstre støtter forslaget.

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Der er et bestemt område af ordblindeundervisningen, som har vakt en del bekymring, nemlig visitationen.

Efter valgkampen, hvor der blev snakket meget om læsesvage og funktionelle analfabeter, og hvad der ellers var på tapetet, har de ordblinde med rette været en gruppe, der har været i centrum, og det, der er lidt interessant, er, at vi meget kort tid efter den meget hektiske valgkamp og debatten om dette område står med et lovforslag, som går ud på at forandre incitamentsstrukturen.

I dag er det sådan, at det er den enkelte institution, der vurderer, om de pågældende voksne har et behov for undervisning. I fremtiden bliver det sådan, at det ikke er den enkelte institution, men kommunen, som samtidig skal afholde udgiften til vedkommendes uddannelse, og mener fru Tina Nedergaard ikke, at det forandrer incitamentsstrukturen, så der er overvejende risiko for, at der vil blive færre visiteret til skolerne? Hvad er årsagen til, at man vender incitamentsstrukturen på hovedet?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Kommunerne har til opgave at udbyde uddannelse, også under særlige betingelser, og vi har meget tillid til, at kommunerne varetager serviceopgaverne over for borgerne, herunder specialundervisningen. Det er faktisk vores overbevisning, at kommunalbestyrelserne fuldt ud vil være opgaven voksen og sige, at er der børn, som har et særligt behov, skal det selvfølgelig også imødekommes, så det har vi sådan set ikke nogen problemer med.

Man kan sige, at når det gælder den vidtgående specialundervisning, har det også været således, at amterne har haft den opgave at vurdere, om det fortsat var nødvendigt eller hensigtsmæssigt at fortsætte undervisningen, og samtidig har de haft finansieringsansvaret. Jeg

synes faktisk, det er sundt, at de to ting følges ad.

Med hensyn til voksne er det min opfattelse, at VUC'erne i høj grad også skal inddrages i visitationen af voksne, som kan have brug for en ekstraordinær indsats i form af undervisning for at imødegå de problemer, som ordblinde har.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen det er jo sådan, det er i dag, og lovforslaget ændrer lige præcis, hvem der skal visitere, og det må der altså være en eller anden forklaring på.

Det er jo klart, at hvis der er en situation, hvor man kvit og frit kan sige, at en person har brug for ordblindeundervisning, er vurderingen fuldstændig renset for økonomiske interesser. Men står en kommune i en situation, hvor den f.eks. er lidt hårdt presset på økonomien, skulle det da undre mig meget, om det ikke var sådan, at kommunen sagde: O.k., nu slækker vi lidt på visitationerne på de og de områder. Det har vi jo set på hjemmehjælpsområdet, og risikoen er selvfølgelig lige præcis, at kommunen sender et signal ud i systemet om, at nu slækker den lidt på visitationerne andre steder.

Situationen i dag er, at institutionerne helt selvstændigt og uden indblanding fra nogen myndigheder kan vurdere, om folk har behov for undervisning eller ej. I fremtiden bliver der en anderledes struktur, og uanset hvor stor tillid man har til forskellige organer, er der jo altid en forklaring på, hvorfor man lige pludselig synes, incitamentet skal være anderledes, og den forklaring mangler jeg altså.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

For os er det utrolig væsentligt, at når der er tale om specialundervisning af børn, er folkeskolen kernen. Den skal være kerneudbyderen af den undervisning, børnene skal have, også hvis der er behov for særlige tiltag.

Man kan egentlig vende fru Pernille Rosenkrantz-Theils argument om. Hvis lovforslaget her skulle skabe en negativ incitamentsstruktur, er det jo det samme som at sige, at i dag har vi en positiv struktur, men det er ikke altid tilfældet. Hvis man ser snævert økonomisk på det, har der faktisk været en interesse i, at folkeskolen havde et så lille felt som muligt at operere i, for så kunne amterne jo overtage finansieringen